

MARGARET MEAD (1901-1978)

Antropoloog Margaret Mead werd door een studente gevraagd wat zij beschouwde als het eerste teken van beschaving in een cultuur. Mead zei dat het eerste teken van beschaving in een oude cultuur een dijbeen (dijbeen) was dat gebroken en daarna genezen was.

Mead legde uit dat als je in het dierenrijk je been breekt, je sterft. Je kunt niet voor gevaar vluchten, naar de rivier gaan om iets te drinken of op jacht te gaan naar voedsel. Jij bent vlees voor rondsnuffelende beesten. Geen enkel dier overleeft een gebroken been lang genoeg om het bot te laten genezen.

Een gebroken dijbeen dat is genezen is een bewijs dat iemand de tijd heeft genomen om bij degene die gevallen is te blijven, de wond heeft verbonden, de persoon in veiligheid heeft gebracht en de persoon heeft verzorgd tijdens het herstel. Iemand anders door moeilijkheden heen helpen is waar de beschaving begint. We zijn op ons best als we anderen dienen.

Margaret Mead (Philadelphia (Pennsylvania)) was een Amerikaanse antropologe en wordt beschouwd als een van de pioniers in de culturele antropologie. Ze was een van de vele beroemd geworden leerlingen van Franz Boas en Ruth Benedict aan de Columbia University in New York en werd later conservator bij het American Museum of Natural History.

Zij kreeg bekendheid door haar eerste werk *Coming of Age in Samoa* (1928). Als een van de eerste vrouwelijke cultureel antropologen deed ze veel stof opwaaien in academische kringen, omdat door haar onderzoek (middels participerende observatie) de "superioriteit" van de mannelijke Amerikaanse cultuur werd gerelativeerd. Zo werd zij ook een boegbeeld voor de beweging voor vrouwenemancipatie.

Een beroemd geworden citaat van haar: "Net zoals de reiziger die ooit van huis is geweest wijzer is dan hij die nooit zijn eigen deur heeft verlaten, zo zou kennis van een andere cultuur ons vermogen moeten aanscherpen om de onze met meer nauwkeurigheid te onderzoeken en met meer liefde te waarderen."